

[Pinstrup.]

var det bedre, om de støttede mine Betragtninger og mine Bestræbelser i Stedet for at komme her og angribe mig. Maaske er de misundelige, fordi det ikke er lykkes dem at pege paa Forholdet, saaledes at der er noget Menneske her i Landet, der har lagt Mærke til det.

Der er jo det ved Socialdemokraterne, at i Almindelighed hverken skriver eller taler de om deres virkelige Maal med Hensyn til Samfundet og Statsstyret. De taler om de almindelige Sager, der ligger for, men det, som er Socialismens egentlige Maal, kommer ikke frem. Derfor er det nødvendigt, at vi andre bærer det frem og er opmærksomme paa det, inden der er lagt en Udvikling til Rette, der nødvendigt maa føre hen mod det Statsfæste, som ingen hidtil har benægtet er deres Maal.

Hvad Oktoberloven angaar, da stemte jeg ikke for den; jeg har aldrig været begejstret for den. Jeg ved ikke, om jeg har talt om den her i Rigsdagen. Det er saa mange Aar siden, og jeg kan ikke huske alle de mange Gange, jeg har haft Ordet ... (Ulrich: Jeg ved, De ikke har det.) ... Naa, De ved det; saa siger vi det; det forandrer ikke min Betragtning af den Lov, der altid har været den, at jeg har været fuldt ud enig, naar det fra anden Side blev betegnet som et Slags Fæste, der derved oprettedes.

Naar man bliver kendt med denne Lov, og navnlig naar de Folk bliver kendt med den, som har Ejendomme efter denne Lov, og de skal til at sælge deres Ejendomme, saa er det først, Vanskelighederne vil vise sig. Det er kun 10 Aar, den har eksisteret, saa det er jo ikke et Spand af Tid, der er saa overvældende, og det er ikke langt nok til, at man har gjort de Erfaringer, som man vil komme til at gøre med Hensyn til denne Lov. Der er ingen Tvivl om, at der indenfor mit Parti vil være et meget stort Tal, som vil være imod enhver Tendens henimod Statsfæste og bort fra Selveje.

Saa kom det ærede Medlem ind paa at tale om de Konservatives Aktion med Hensyn til Kvægeksperten, som jeg havde betegnet som betydningsløs; enten de havde foretaget den Aktion eller ikke, havde det hverken gjort fra eller til. Man kan vel ikke sige, at de Forhandlinger, der blev ført i Berlin, havde et utilfredsstillende Forløb for dansk Landbrug; man paatog sig jo ingen Forpligtelser. Jeg har paa jyske Delegeretmøder over-

ensstemmende med, hvad Aftalen var — og det har Regeringen og Landbrugsraadet ogsaa gjort overfor Landmændene —, henstillet til dem, at de tog Hensyn til den Aftale, der var truffet, saaledes at der blev nogen Indskrænkning i Kvægeksperten i Oktober og Halvdelen af November. Men det er jo ikke noget, man kan kommandere Folk til, og naar der er saa lidt Græs som i Efteraaret, er det meget vanskeligt at faa dem til at holde sig tilbage — nogen Tilbagegang i Eksperten mener jeg dog, der er.

Det ærede Medlem talte meget haanligt om Landbrugsraadet. Det kan han godt have Lov til, jeg tager mig ikke nær, hvad det ærede Medlem siger i saa Henseende. Landbrugsraadet er et Organ, som Landbrugets forskellige Organisationer: Andelsforeningerne, Landboforeningerne og Landhusholdningsselskabet, har skabt til Varetagelse af forskellige Interesser. Det vender dels mod andre Erhverv, dels mod Regeringen og dels gennem Regeringen udadtil mod Udlandet. Om det ærede Medlem vil regne det for ingenting, maa han godt gøre det for mig, det gør hverken fra eller til; men vi sover ikke, saadan som den konservative Presse skriver.

Vi gjorde ingenting, hedder det, de Konservative var de eneste, der var vaagne, de var paa Farten, de havde Ud-kigs-posten ude, og de tog Affære, hvormod Landbrugsraadet og jeg sov! Det er nu et stift Stykke, at de konservative Blade bliver ved at gentage dette adskillige Dage efter, at jeg paa jyske Landboforeningers Delegeretmøde havde oplyst, hvordan Forholdet var. De Konservative kom bagefter, og det er en ærlig Sag, men de sluttede op paa en saadan Maade, som om de var de eneste, der vilde varetage Landbrugets Interesser. Det var derfor, jeg fremdrog det paa Mødet i Aarhus.

Jeg var ikke med i denne Delegation, og det var det ærede Medlem Hr. Ulrich heller ikke og Landbrugsministeren heller ikke. Jeg har nok hørt, at der, da Mødet var i Opbrud og egentlig var sluttet, blev sagt, at de vilde tage en Forhandling med de tyske Eksportører. Det er muligt, der blev sagt dertil: Det kan vi ikke blande os i. Selvfølgelig kunde man ikke det. Tyskerne har Lov at tilkalde og forhandle, med hvem de vil, ligesom Danskerne har Lov til det, det kommer ikke Overenskomsten ved.

Jeg vil sige her, som jeg har sagt det